

שְׁלַח לַחֲמָה

פְּרִשְׁת בְּהַעֲלֹתָהּ | תשפ"ה

בצדקה תכונני

גליון 378

סיפור לשבת

עַל פִּי ה' יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי ה' יִזְוְנוּ (ט, יח)

השל"ה הקדוש אומר שעל כל פעולה ותנועה שהאדם רוצה לעשות, יאמר "אי"ה", או "בעז"ה", שהרי לא במדבר בלבד היו החניה והנסיעה על פי ה', אלא כל צעד וכל שעל בכל ימי העולם על פי דבר ה' הוא, וכאשר אדם אומר "בעזרת השם" או "אם ירצה השם" כדאי שירגיל עצמו לומר זאת בכוונה ומתוך התבוננות, ולא כמצות אנשים מלומדה, על ידי זה הוא מחדיר בעצמו ומשיב אל לבבו עיקרי האמונה, ומביא על עצמו ברכה.

בספר "אוצר המדרשים" מסופר: מעשה באדם עשיר שהיה נדיב לב ובעל צדקה, אך ליבו לא היה שלם באמונה ובהשגחה פרטית, בלבבו סבר תמיד כי את כל עושרו בכוחו ובעוצם ידו רכש.

פעם יצא ליום השוק על מנת לקנות שוורים. בדרך פגע בו אליהו הנביא שנראה כסוחר. שאלו אליהו: להיכן אתה הולך? אמר לו: לשוק אני הולך לקנות שוורים. אמר לו אליהו: אמור אי"ה או אם יגזור ה' יתברך. השיב לו הסוחר הרי המעות בכיסי, והדבר תלוי אך ורק ברצוני. השיבו אליהו: אם כך אתה אומר לא תצליח. ואכן, כאשר המשיך הסוחר בדרכו נפל כיס המעות מאמתחתו בלא שהרגיש בכך. ראה אליהו את הכיס והניחו על סלע בלב יער במקום שאין בני אדם עוברים שם. הסוחר הגיע לשוק לאחר יגיעה רבה מצא שוורים מובחרים, וכאשר רצה לשלם עבורם הבחין שהמעות אבדו לו וחזר לביתו בפחי נפש. אחר זמן מה נטל שוב מעות ויצא מביתו אל השוק לקנות שוורים. הפעם בא אליו אליהו בדמות זקן וחזר על שאלתו כפעם הקודמת. כשראה שעדיין אינו אומר מה שלמדו אמר לו שנית, אמור אם ירצה השם, או אם יגזור ה'. כיון שהסוחר לא שעה לדבריו גם בפעם זאת הפיל עליו אליהו תרדמה. כשנרדם נטל ממנו את כיס המעות והניחו אצל הכיס הראשון במעבה היער. כאשר הקיץ הסוחר משנתו וראה שהכסף נגנב ממנו, שב לביתו בצער רב. בהתבוננו בשני המקרים שקרו לו, הגיע למסקנה כי בוודאי יד ה' בדבר והעונש הגיע לו מאחר שלא שמע לאלהיו שלימדהו להאמין בהשגחת הבורא יתברך. מיד קיבל על עצמו שמאותו יום ואילך יאמר אי"ה על כל דבר שירצה לעשות. כאשר יצא בפעם השלישית אל השוק נגלה אליו אליהו בדמות נער עני המבקש עבודה. שאל אליהו: להיכן אתה הולך? אמר לו: הנני הולך לשוק לקנות שוורים אי"ה. ברכו אליהו בברכת הצלחה ובקשו שאם יודק לעזרה בהנהגת השוורים יקרא לו. אמר לו הסוחר: אם אך יעזור לי ה' יתברך שאקנה שוורים אשכור אותך לעזור לי. הצליח הסוחר בדרכו, ומצא שוורים מובחרים בזול ושכר את הנער להנהיגם. בדרכם הביתה ברחו לפתע השוורים לתוך היער רדף אחריהם הסוחר עד שלפתע נעצרו ליד סלע, ועליו מצא מונחים שני הכיסים שאבדו לו. שמח הסוחר, והודה לה' והמשיך בדרכו עם הנער והשוורים. כאשר הגיעו לביתו נעלם לפתע הנער. אז הבין הסוחר כי יד ההשגחה העליונה הייתה בכל אשר אירע לו.

{סיפורי צדיקים}

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנני קדם

אות ג'

גורל הגר"א

בטרם מבצעים את גורל הגר"א צריך השואל לקבל על עצמו שכל תשובה שתקבל הוא יקיימה בתמימות ללא כל פקפוק. רק באופן זה תקבל תשובה נכונה. ברם, אדם ששואל רק כדי לקבל את התשובה שהוא מעוניין לשמוע - הוא לא יקבל תשובה אמיתית.

הגאון רבי משה שטרנבון מספר, כי בעת מלחמת העולם השנייה, כשהצורך הרשע היטלר ימ"ש כבר היה מול חופי אנגליה, וכולם חששו מהעומד להתרחש, ולפתע התעורר פתח שהיה נראה כהצלה, כאשר ממשלת אנגליה נתנה אפשרות להפליג לקנדה או לאמריקה בספינות של הממשלה, ואמו של הגר"מ שטרנבון הסתפקה מה לעשות, האם לשלוח את בניה בספינות, או להשאירם בלונדון, ושאלה את פי רבי אליהו לופיאן, והוא הסכים לעשות גורל הגר"א, אבל אמר לה יסוד גדול, שרק אם היא מסכימה לעשות בדיוק כפי התשובה שתקבל, אז הוא יוכל לקבל תשובה נכונה בגורל, אבל אם אינה מקבלת לעשות ככל אשר ייצא בגורל, אז לא יועיל הגורל והתשובה שתקבל לא תהיה נכונה.

גזירות ציפורניים

אדם שמקפיד לקצוץ את ציפורניו מידי ערב שבת באופן תמידי - מובטח לו שלא יסבול מצער גידול בנים. כן הורה הסב"ק מויזניץ (הו"ד בספר "יקרא דשבתא" פרק יג, אות ח).

גזירות ת"ח ות"ט

קבלה בידינו, שבעל ה"תוספות יום טוב" עשה שאלת חלום לדעת מה סיבת גזירות ת"ח ות"ט, בהם נהרגו רבבות מעם ישראל; וגילו לו מן השמים, שהסיבה לכך הייתה, משום שדיברו בבתי כנסיות. כן מבואר בסידור "תתקבל" (מבוא, עמוד 26).

ר"ת	יציאה	כניסה	
21:04	20:29	19:10	ירושלים
21:01	20:31	19:27	תל אביב
21:05	20:33	19:22	חיפה
21:02	20:29	19:27	באר שבע

צדקה ומרפא

מעשי צדקה של אנשי התנ"ך והש"ס

רות – "אמה של מלכות"

תולדותיה

גיוורת בתקופת השופטים. בת בן של עגלון, מלך מואב (נזיר כג: עין תוס' ד"ה בת בנז). היתה אשתו של מלך מואב, בנם הבכור של אלימלך ונעמי, ואחר כך אשתו של בעז. סבתו של ישי, אבי דוד המלך. חיה בסביבות שנת ב'ת"ת. רות שהתאפנה במדת החסד, זכתה להיות 'אמה של מלכות', שיצאו ממנה דוד המלך וצאצאיו ואחר כך מלך המשיח. חז"ל מציגים: למה נקרא שמה רות: "שזכתה ויצא ממנה דוד, שרונה להקב"ה בשירות ותשבחות" (ברכות ז:). חז"ל לומדים, כי שמה של רות רומז לכך שהיתה גיוורת. רות בגימטריה 606 כמנין המצוות שקבלה על עצמה כשהתגירה שהן בנוסף ל- 7 מצוות בני נח שאמות העולם מתחייבים בהן. ספורה נכתב במגילת 'רות'. כל הפסוקים במגילה מתחילים באות ו', חוץ משמונה פסוקים. רמז שרות דבקה לברית, "שנתנה לשמונה ימים". (ילקוט שמעוני, רות, רמז תר"ם) וכן רמז ל- "ו" לדור שאנשי שפטו את שופטיו, וגבוריו היו יורדים. (מדרש רות). במקרא לא מתועד מקום קבורתה של רות, אך ישנן מסורות המציגות את קבר רות וישי בקברון, בגבעת תל רומיידה.

למה נכתבה מגילת רות?

אמרו רבותינו ז"ל (ילקוט שמעוני, רות, רמז תר"א): "המגילה הזו אין בה לא טמאה ולא טהרה, לא הותר

ובקר למדנו ממנה גם טמאה וטהרה, אסור והתר, וגם ולא אסור, ולמה נכתבה? ללמדך שכל גומלי צניעות ודרך ארץ ששלנו היו תמיד ומאמנו היא למדה, חסדים". והלא כמה גופי נכמה גופי הלכה אנו ומכנתו היא יצאה גם ללמד.

למדים ממנה זו, דיני גרים, דיני מתנות צניעים, דיני

לגלגל החסד

צניעות, דיני קנין ועוד כהנה וכהנה, והכל מרות אחד היה אברהם שבזכות החסד ובזכות הרחמים הציל כל וממעשיה הנאים, ואתה אומר למה נכתבה מגילה זו? העולם כלו מן החורו. וילך אברהם למסעיו. סבב הלך, אלא כך אתה דורש את דברי החכמים: אלמלא נמצא ובכל מקום שפוע חסד ורחמים על הכל, עושה נפשות ברות דבר טוב שהכל צריכים לו ונראוי שהכל יבואו ומלמדם לעשות חסד כמוהו. ולוט בן אחיו עמו בכל דרכו. ללמד אותו ממנה כדי לדעתו ולעשותו כמוהו, גם יצאו שנים, והנה לתהו כל עמלו. מעשי החסד מרבים שאר כל מדה טובה שאמה מוצא עתה בה, לא היתה בעולם, אך עושי החסד אינם. היכן כל הנפשות אשר מצויה בה. לפי שסתם גרים אין מביאין לישראל עשה? ולוט בן אחיו להיכן הלך? הלך סדומה... לא עזב מאומה, ולא עוד, אלא שקשים הם לישראל מפני אברהם את חסדו. גדול החסד שאפילו ארבע מאות שנה, שמביאים אליו דברים שאינם ראויים לבוא בקהל ה'. אם הוא צריך לצפות אליו עד שיארוהו בגלוי, כדאי הוא כל מה שהגרים זוכים, אינם זוכים אלא משלחנם של לו. ביצחק בנו החל עתה מחדש לבנות עם וממלכה שחסד ישראל. כלום חסר המון בישראל, וחסרים בו יודעי אלהים יהא שורה עליו בכל מעשיו, ולא ימוש ממנו תורה ועושי מצוה. שנצפה לגרים שיבואו ללמדנו לעולם. והנה קבר נולד העם הזה, אל מוציאו ממצרים דיני אסור והתר, טמאה וטהרה, גזל ואונאה, או יביאם אל גבול קדשו. חסד אברהם כבר קנה לו עם שלם צניעות ודרך ארץ? אלא, רות מדה אחרת היתה בה ובקר נחל ארץ והוא הולך וכובש. ובעם הזה, מי יעלה שחסרה לישראל באותה שעה. אבודה לשעה היתה בראש הכובשים? זה שחסדו מרבה יותר משל אחיו, הוא אותה מדה מישראל ומצויה היתה אצל רות, חסר יעלה. זה שאינו יכול לכפר בטובה ושגבורתו עמו להרשיע היה המון ובאה היא והשלימה את החסד. כיון שכך עצמו ויצחק אחרים ממנו. זה שמתחלתו בחסד ובהודיה זכות גדולה זכתה רות שהכל היו צריכים לה וכל נברא, הוא יעלה בראש אחיו, וכלם יבואו אחריו. יהודה ישראל כאלו משלחנה אכלו, גרמה לה הזכות הזו גם יעלה! ויהודה, המעלים והאפרתים שבו, מי המה? אנשי לעוד הרבה זכות. וכשאכלנו משלחנה ממה שהיה בית לחם, בחירי יהודה המה. והיתה בית לחם יהודה שלה, כבר אכלנו גם ממה שהביאה לשלחנה מן כביתו של אברהם, שקל הנכנס בו רעב, יוצא שבע בכל, הדברים שהם שלנו מתחלה ועד סוף. מדתה של רות, וכשמה כן היא. וה'איש' בבית לחם יהודה, בנו של נחשון חסד. על ידי החסד שבה, הגיעה לכל מדה טובה בבית בן עמינדב הוא, ואלימלך שמו, וכאביו גם הוא אחת, בפסיקה, בקפיצה אחת והכל נעשה שלם נשיא, גדול הדור!

[המשך בשבוע הבא.]

ישמחו במלכותך

סוד פתח הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק ז' | בואי כלה - שבת מלכתא

מדוע מה חשיבה מעלת ה"תוספת שבת"

הנה ידועה ומפורסמת בשער בת רבים סגולתה העצומה של "התוספת שבת" - להקדים לקבל את השבת, אשר מסגלת לזכות לישועות רבות בכל הענינים, כמוכא בספרים הקדושים שסגולתה רבה לזכות לזרע של קנא (סגולות ישראל ערך בנים) וכן לאריכות ימים ושנים טובות (פרי מגדים סימן רנו) ולזכות לפרנסה ברוח (דברי שמואל אות ו) ולזכות ע"י כך לכל הישועות שנקוים בכל התחומים והמישורים. וכתבו הרה"ק רבי יעקב אבוחצירה זיע"א (גנוי המלך תיקון הברית אות מג) ובעל "שומר אמונים" זיע"א (טהרת הקודש פ"א) שעקר מעלתה של ה"תוספת שבת" הוא, מפני שבקרב מראה האדם את גדל שמחתו בבוא אלינו יום השבת, ומראה זאת בכך שהוא מקדים ומצפה לקראת השבת כדרך אדם המחכה ומיחל לבואו של אדם חשוב עד כדי שהוא מקדים ויוצא לקראתו, ובזה מראה את גדל שמחתו לבו בבואו אליו.

וכן פסק הרמב"ם (הלכות שבת פרק ל ה"ב) וזה לשונו: יושב בכרך ראש ומיחל לקבלת פני שבת כמו שהוא יוצא לקראת המלך. וכן מספר על הרב מבריסק זיע"א, שהיה תמיד יושב ומצפה לקראת השבת אינה שעה לפני שבת כדי לקיים את דברי הרמב"ם שכתב כן. וכן מספר על הגה"ק רבי אברהם מטולטשין זיע"א, שהיה תמיד מוכן לפני כניסתה של השבת וזה ממתיין ומחכה לקראת בואה של השבת. וכך מספר על צדיקים רבים אשר היו מוכנים תמיד זמן רב מעוד יום והיו מצפים ומחכים לבואה של שבת המלכה.

והוסיף בעל ה"אביר יעקב" זיע"א (גנוי המלך אופן נג) שמשום כך בראשית ראשי תבות: בעוד יום רב לקבל אור שבת. וזאת לרמז, שצריך האדם להיות זריז וזהיר לקבל את שבת בעוד היום גדול כדי לקבל את אור תוספת שבת, וזה מועיל לבעל תשובה ביותר, כי זה תשובה מעין המשובה, כי תחת אשר היה שמח לדבר עברה ומשכים ומעריב כדי למלאות תאוותו, עכשו הוא מתקן זאת בכך שהוא שמח לדבר מצוה ומשכים ומעריב עליה, וזהו תוקן גדול לבעל תשובה. עד כאן דבריו.

וזה הטעם שסגולתה של התוספת שבת היא כה גדולה ועצומה לזכות על ידה לכל הישועות בכל התחומים והמישורים, מפני שבקרב מראה האדם את גדל שמחתו לבו בבואה של שבת המלכה, ובכך הוא מראה שאינו מואס ח"ו במצוות השבת, שהיא מתנתו של המלך, לקבלה ברגע האחרון כאדם המקימה בלית ברירה חלילה, אלא בכך הוא מראה שהוא שש ושמח לקראת בואה של שבת המלכה, וע"י כך הוא זוכה לכל ברכותיה העצומות של שבת המלכה. ה' יזכנו אמן

אבות ובנים

- באיזה זמן מותר לבנות את המשכן בית המקדש?
- א. רק ביום.
ב. רק בלילה.
ג. רק ביום רביעי.
ד. רק במוצאי שבת.
- כמה ימים טובים ושבתות נתן הקב"ה לעם ישראל?
- א. 70
ב. 52
ג. 74
ד. 82
- שבעים זקני ישראל שעלו ממצרים, מתי נפטרו?
- א. בחטא העגל.
ב. בחטא המתאוננים.
ג. בקברות התאווה.
ד. בחטא המרגלים.
- את מי המשילו חז"ל לענבי הגפן בענבי הגפן?
- א. רב ותלמיד.
ב. אבא ובן.
ג. נישואי תלמיד חכם לבת תלמיד חכם.
ד. סבא ונכד בשעה שעוסקים בתורה.
- על מי נאמר שדי לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת?
- א. רבי חנינא בן דוסא.
ב. רבי שמעון בר יוחאי.
ג. רבי אלעזר ברבי שמעון.
ד. רבי מאיר בעל הנס.

תשובות
1. א' ב' ג' ד' 2. א' ב' ג' ד' 3. א' ב' ג' ד' 4. א' ב' ג' ד' 5. א' ב' ג' ד' 6. א' ב' ג' ד' 7. א' ב' ג' ד' 8. א' ב' ג' ד' 9. א' ב' ג' ד' 10. א' ב' ג' ד'

חידושים לפרשה

"וַיֵּן מַעֲשֵׂה הַמְּנִרָה מִקֶּשֶׁה זָהָב עַד יָרֵכָה עַד פְּרָחָה מִקֶּשֶׁה הוּא, כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה ה' אֶת מֹשֶׁה בְּן עֲשָׂה אֶת הַמְּנִרָה". (במדבר ח, ד).

(התשס"ח) יש לדעת למה בפסוק זה האחרון כתיב פעמיים "המנרה" חסר ו', ואילו בפסוק ב' וג' הקודמים כתיב מלא ו': "אל מול פני המנורה" ב' פעמים.

ונ"ל בס"ד לרמוז בזה המדרש שהביא רש"י, שכן ביאר פסוקינו: "כֵּן עֲשֵׂה אֶת הַמְּנִרָה" - מי שֶׁעָשָׂאָה. ומִכָּרֶשׁ אֲגָדָה: עַל יְדֵי הַקֶּבֶה נַעֲשִׂית מֵאֲלִיָּה (תנחומא ג). עכ"ל.

והנה תמצא שמלת "המנרה", כשתכתבנה חסר ו', עולה בגי' ש', כמנין שם "אלהים" במילוי יודי"ן כידוע (דהיינו: אלף למד הי יוד מם). והנה כתב רש"י: "נעשית מאליה", ויש לרמוז בדבריו: "מאליה" אותיות "אלהים", שעולה בגי' ש', כמנין המנרה.

נמצא כשתכתוב "המנרה" חסר ו', מניינה בגי' מאליה במילוי. והיינו לרמוז שנעשית מאליה, כלומר על ידי אלהים.

ובזה יובן מדוע דווקא בפסוק "כֵּן עֲשֵׂה אֶת הַמְּנִרָה" כתיב חסר ו', שבעשיית המנרה הייתה נעשית מאליה. ולא היה צריך לפרש מי עשאה (כלשון רש"י: "מי שעשאה"), שכן נרמז מי שעשאה: האלהים.

ובדרך זו יובן למה החסיר פעמיים ו'. כי ו' כצורת זרוע אדם, כידוע ממצות הצדקה, שכתבו הספרים הקדושים בשם האריז"ל (הובא לעיל בפרשת תרומה) לכוין בנתינת הצדקה כך: המטבע צורת י', ה' אצבעות היד הנותנת כמנין ה', זרוע הנותן צורת ו', ואצבעות העני כמנין ה' אחרונה (כי העני הוא בחינת מלכות, ה' דלית לה מדיאל כלום, והנותן בחינת תפארת, ו', המשפיע בה).

ולכן החסיר שני ווי"ן בפסוק המדבר בעשיית המנורה, רמז שלא נתרבו בעשייתה ב' זרועות אדם, הרמוזין בשני ווי"ן, אלא נעשית מאליה.

והנה כתב בעל הטורים: "כמראה" בגי' כגבריאֵל, מלמד שגבריאֵל הראה לו דמות המנורה. עכ"ל. ועל פי הנ"ל יש לבאר, כי ידוע שמכאן בחדש (שם אל), גבריאֵל בגבורה (שם אלהים) וכו'. ולכן נרמז שם אלהים במילוי כמנין "המנרה" בעשיית המנורה, לרמוז שמעשיה נלמדו על ידי מלאך גבריאֵל, שבגבורה, דתמן שם אלהים.

החפץ חיים

קונטרס 'שפת תמים'

פרק א' | יואר בו כמה גדול עונש המרמה

יש כח ביד העון הזה להורידו מנכסיו, ולהענישו בכמה אופנים שונים בזה ובבא. מטעם כי העון הזה של המרמה הוא כלול על פי רוב מכמה וכמה עונות, וביותר מגזל ואונאה ושקר, שכל אחד בפני עצמו הוא עון חמור.

ובפרט שהמורגל בזה, עושהו כמה מאות פעמים בימי חייו, על כן רעה ומרה אחריתו, וכדאיתא בתנא דבי אליהו זוטא פ"ג וזה לשונו: הכל ברא הקב"ה בעולמו, חוץ ממדת השקר ומדת העולה, שלא ברא ושלא עשה אותם הקב"ה (ר"ל, אלא השקר בודה אדם בלבו מעצמו, וכן העול אדם עושה אותה מעצמו) שנאמר הצור תמים פעלו וגו' אל אמונה ואין עול וגו', ונאמר (צפניה ג') ה' צדיק בקרבה לא יעשה עולה וגו'.

הרה"ק רבי אהרן מקארלין בעל "בית אהרן" זצוק"ל | יום ההילולא - י"ז סיון

הרה"ק נסתלק ביום י"ז סיון שנת תרל"ב בעיר מלינוב ושם מנו"כ, מסופר דבארץ ישראל הי' גר אחד מגדולי חסידי הרה"ק בשם ר' וועלוול פינסקער ז"ל וביום י"ז סיון תרל"ב בא החסיד הנ"ל להבית המדרש בבבלה וסיפר שראה בחלומו שנסתלק הרה"ק והיתה הלויה בירושלים והטמינו את גופו הק' בהר הזיתים אצל קברו של בעל אור החיים הקדוש, ומובן שהחסידים התרגזו עליו על דיבוריו אלו כי לא הי' שום ידיעה מחוץ לארץ אודות פטירת הרה"ק, ואחר ב' שבועות בא ידיעה שאכן נסתלק הרה"ק ביום י"ז סיון. וכשהיה הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל בא"י ביום י"ז סיון אמר לחסידיו שילך על ציון האור החיים הק' וגם יקבל שם תפקאות. אשה אחת בקשה מאדמו"ר הזקן זצ"ל שיברך אותה שיהיה לה בנים, ובעמדה לפניו, נכנס נושא מים וביקש מאדמו"ר זצ"ל שיתן לו כסף, כי כל ימיו הוא נושא מים על כתיפיו וכעת כאשר הזקין אין לו יותר כח ורוצה לקנות סוס ועגלה להקל משאו, שאל אותו אדמו"ר כמה זה צריך לעלות? ואמר לאשה שתתן לו את הסכום הנקוב ועי"ז תזכה לבנים, ואמר לה: לפני זה הוא נשא המים, ועכשיו את תשאי (פרוש שתיכנס להריון) והוא ינהיג עגלתו עם הסוס. ונולדו לה כמה בנים אח"כ.

הרה"ק אהרן הגדול זצוקללה"ה היה לו קבלת יחוס מזרע דוד המלך ע"ה ואאמו"ר (הבית אהרן זי"ע) היה לו כמה בחינות שהיו אצל דוד המע"ה, שהנהיג עדתו 47 שנה כומן מלכות דהמע"ה, וכמה דמים יצאו מגופו בכל יום כדאיתא במדרש גבי דהמע"ה, והיה נעים זמירות ישראל כנודע. הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע. {נפלאות הצדיקים}

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות

עמותת "בצדקה תכוננו"

שמה לה למטרה

לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות

מעוטי יכולת כלכלית

ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף

העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

al@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו את הברקוד

מי זה מנהיג?

"מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמור תנה לנו בשר ונאכלה". לכאורה קשה להבין מה היתה הטענה של משה רבינו מאין לי בשר, האם הוא הנותן לעם ישראל בשר? האם הוא נושא אותם? והלא הכל מיד ה'.

ענין מנהיג אצל כלל ישראל זה ענין אחר לגמרי מאשר לפי הבנת המון העם, מנהיג אינו כמו שר צבא באומות העולם, שהוא מוליך אותם בצבא הוא המנהיג, מנהיג אצל אומות העולם זה מי שמקל בידו והוא מנהיג אותם בשרביטו, מנהיג היום בישראל זה מי שגורר גזירות, אבל מנהיג אצל עם ישראל, אצל כלל ישראל זה מושג אחר לגמרי, זה על דרך של אב הנושא את בניו, הוא מאכיל אותם מחיה אותם והכל בזכויותיו. כידוע מה שאוכלים הילדים זה הזכויות של האב והאמא, כי אם יש לו זכויות ירבה אשרו ואפשרויותיו, אם לא יהיה להם פחות.

האב נושא את הבנים הן בגשמיות והן ברוחניות, ועל ידי חשבונותיו בשמים הוא מקבל בעדם זכות וחיים, ואלמלא האב לא היו מקבלים כלל, בעוון ביטול תורה בנים קטנים מתים, כך הגמרא שבת ל"ב. הרי שבעבור עוונותיו של האב נענשים הבנים, והוא משום שבאמת האב הוא הנושא אותם. ומובן מחכמים ז"ל להיפך, בזכות לימודו של האב נוחלים הבנים חיים וזכויות, דמיון טובה מרובה, משום שכן הוא באמת מהלך הדברים, שהאב הוא נושא את הבנים ויש להם זכות וחיים ברוחניות ובגשמיות מצד זכויותיו של האב. בקיצור האבא הוא הצינור שפע של בניו, הן ברוחניות והן בגשמיות.

מנהיג ישראל, עם ישראל צריכים להיות אצלו כמו בנים והוא האב שלהם הרוחני והגשמי ודואג לכל צרכיהם מא' ועד ת'. לא כמו המנהיגים של היום, שהם רק לוקחים את התפקידים לעצמם.

כמו כן גם המנהיג הוא באמת נושא את עדתו, מזכויותיו הוא משפיע עליהם הן בגשמיות והן ברוחניות, אז כשמחפשים מנהיג לעם ישראל צריכים לחפש אחד שיש לו הרבה זכויות, שהוא יוציאם והוא יביאם, כמו שאומר רש"י, בזכויותיו, לא כתוב בכשרונותיו, בטקטיקותיו, בקומבינותיו, בזכויותיו, הוא לא צריך להיות גנב מדופלם שישב בכלא בשביל להיות מנהיג של מפלגה. אז מנהיג הוא באמת נושא את עדתו מזכויותיו ומשפיע עליהם הן ברוחניות והן בגשמיות. משה רבינו טען, מאין לי בשר, משום שמה רבינו ידע את סודו של המנהיג, הוא ידע שמנהיג צריך לתת בשר, צריך לתת לעובדים שווארמות, צריך לתת לאכול לשתות, מה זה, צריך מכנסים בגדים מה שצריך.

דרך אגב יש אשה שצלצלה ואמרה שהיא רוצה לתרום לכל העובדים שעובדים פה בהתנדבות - אוכל כל יום. ישתבח הבורא, אשה מבני ברק, מדהים, חביבי מדהים, יש פה רוח התנדבותית חבל על הזמן, דברים שלא חושבים אפילו. בקיצור משה רבינו ידע שבאמת המנהיג צריך לתת בשר לעדתו, המנהיג צריך לשאת אותם ועל דרך זה כל הפרשה, יפקוד ה' אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה אשר יצא

לפניהם ואשר יבוא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם, כתב רש"י במדבר כ"ז, ואשר יוציאם בזכויותיו, באשר יביאם בזכויותיו, דוהו ענין של מנהיג שצריך הוא לשאת את עדתו בזכויותיו ממש כאשר יישא האומן את היונק. ואת הכל עליו לשאת לבדו, גם את החטאים שלהם צריך הוא לשאת על כתפיו. ואם אין בכוחו לא יוכל להיות מנהיג בישראל. אז ודאי שהמנהיג גם צריך לתקן את עם ישראל, אחרת הוא לוקח לעצמו את העוונות שלהם. "ואשימים בראשיהם" - ואשמים בראשיהם, האשמה של כל העדה בראשיהם של הראשים. זה שאמר משה רבינו, לא אוכל לבדי שאת אתכם, ה' אליהם הרבה אתכם, ואמרו חכמים ז"ל, מובא ברש"י שם, הרבה אתכם - הגדיל והרים אתכם על דייניכם, נטל את העונש מכם ונתן אותו על הדיינים, דאי הכי נמי, זה מהותו של מנהיג שהוא צריך לשאת הכל על כתפיו.

פעם אמרנו שהחפץ חיים אמר, על פי מעשה שהיה ברוסיה, שאחד שלחו אותו לסיביר 15 שנה, אז הוא ביקש לראות בקשה אחרונה את הרב שלו, ואז הוא אמר לו - בגללך אני הולך לסיביר. מה זה גוגע אלי, אני עשיתי את העבירה או אתה? אמר לו אתה לא הוכחת אותי, אם היית מוכיח אותי על מעשי לא הייתי מגיע לזה ולא היו שולחים אותי לסיביר. ואומר החפץ חיים זצ"ל, ככה ידונו את כל הרבנים, שכולם שמה יגידו, אתם הייתם צריכים להוכיח אותנו, לא הוכחתם אותנו, עשינו בגלל שהבנו שזה בסדר, אתם ראיתם שמעתם שתקתם, בגללכם אנחנו פה, וידונו אותם על זה. אין קונצ'ים, יש אנשים מקבלים משרה, רב עיר, רב שכונה, רב זה, הוא חושב זה בשביל משכורת, הוא לא מבין שהוא לוקח על עצמו את כל העוונות של כולם. כמו שכתוב מי שיכול להוכיח בתוך ביתו נתפס על ביתו, מי שיכול להוכיח בתוך עירו נתפס בכל עירו, מי שיכול להוכיח בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כולו. מי שיכול להוכיח, פה אתה מחוייב להוכיח, קיבלת משרה בשביל זה, אפילו אם זה עוונתה קומבינה רק בשביל משכורת, זה הציור, זה רב העיר, זה רב השכונה.

ובחטא העגל כתוב, "ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת", שמעתם? מוסר את נפשו משה רבינו, אם אתה לא נושא את חטאתם אז מחני נא מספרך אשר כתבת, מה זה מספרך? מכל התורה כולה שלא יאמרו עלי שלא הייתי כדאי לבקש עליהם רחמים, תמחק אותי מספר התורה. מה יגידו? שלא הייתי כדאי לבקש עליהם רחמים? פירוש שמנהיג צריך שיוכל לשאת כל סבל עדתו וכל חטאותם ואם אין, אם אין הכוונה שאיני כדאי לבקש עליהם רחמים, אתה לא נותן לי לבקש עליהם רחמים ולמחול להם, ז"א שאין ביכולתי המנהיג לשאת את העדה, אם כן מחני נא מספרך אשר כתבת, אני לא יכול להיות מנהיג, אני לא כדאי.

זה שאמר משה רבינו ע"ה, הרגני נא הרוג ואל אראה ברעתי, כמו אב שהוא נכון בכל ובכל רגע להקריב את עצמו בעד בניו, כמו כן צריך להיות באמת המנהיג, הרגני נא הרוג ואל אראה ברעתי, וזה מה שאומר לא אוכל אנכי לבדי לשאת, וכיון שזהו גדרו של מנהיג שהוא נושא את עדתו, אם כן כשאין לי בשר אז לא אוכל לבדי, אי אפשר

לי להיות מנהיג. ואמרנו במדרש, כך אמר לו הקב"ה למשה, אני נתתי בך רוח ודעת לפרנס את בני, ולא הייתי מבקש אחר כדי שתתייחד אתה באותה גדולה, אני לא חילקתי את התפקיד הזה לכמה, בכונה, רציתי שזה יהיה מיוחד לך, אני נתתי לך רוח ודעת לפרנס את בני, ולא הייתי מבקש אחר כדי שתתייחד אתה באותה גדולה, ואתה מבקש אחר? תדע שמשלי אינם נותנים כלום, כי אצלך נמצא הכל כבר, אלא והאצלת ממך, ממך אני אקח ואוריד להם, ונענש משה רבינו, שזו היתה הטענה עליו שהלא אנכי נתתי לך כח וביכולתך להיות מנהיג אותם ונושאים, ואתה אומר מאין לי בשר?

מהאמר הזה יוצא לימוד גדול להבין מהו מנהיג ופרנס על הציבור, שאינו מצווה ומפקד בלבד וגורר גזרות, אלא הוא צריך ומחוייב לשאת את עדתו בכוחותיו, הן ברוחניות והן בגשמיות. וכמו מי שיחסרו לו רחמי אב מובן לכל שהוא בגדר סריס שלא יוכל להיות אב. סריס ידוע שהוא אכזר. כמו כן מי שיחסרו לו גדרי המנהיג אי אפשר לו להעשות מנהיג בישראל. אם אין לו את הגדרים של יוצאים ויביאים בזכויותם, הן ברוחניות והן בגשמיות, לא ראוי להעשות מנהיג בישראל, וההולך להמנות פרנס על הציבור ראשית עבודתו לראות אם מוכשר הוא להיות מנהיג, וכשהנה הוא כבר מנהיג עליו להשגיח היטב על עצמו שיהיה מנהיג נושא את עדתו, לא עדתו נושאת אותו, שכל העדה זה בשבילו, לכן אנחנו אמרנו בסיסמה שלנו, להחזיר השלטון לעם, ולא הפוך, כמו יוסף הצדיק שהוא פרנס את כל העולם ולא נהנה מזה, כמו חנינא בן דוסא שכל העולם אוכל מהשביל שלו והוא די לו בקב חרובין. זהו גדר מנהיג בכלל ישראל, לשאת את הכלל כאשר יישא האומן את היונק הן בגשמיות והן ברוחניות. אז זה גדרו של מנהיג שנושא את עם ישראל באופן הזה עד כדי מסירות נפש, ובשעה שהוא מרגיש שאין בכוחותיו, הוא גם יודע לפרוש בזמן, ולומר סליחה, עד כאן, איני ראוי מכאן ולהבא וצריך למנות מישוהו ראוי יותר ממני. זה כוחו של מנהיג.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילת פו, בבני ברק בתאריך

22.05.2013

לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו

(גם מטלפון כשר)

077-3532243

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו כולם
לשלום לביתם מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בני רינה
אוריאל בן תקוה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בן בלהה
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

ניתן להשיג יקובץ מלקט בבעיות חשעה בעוני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

לרפואה שלמה מהרה
אברהם בן פינה
שרה בת צביה
להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמזאל בן חנה
דייז בת חביבה
תמר בת שלמה
מיטל בת סולטנה

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני